

College van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland
T.a.v. S. Willemsen
Postbus 3007
2001 DA Haarlem

Retour naar correspondentieadres: Keizersgracht 62, 1015 CS Amsterdam

Datum: 4 mei 2017
Inzake: Dossier Windpark Spuisluis
Ons kenmerk: 160961

Uw kenmerk: 899892
E-mail: rutteman@omgeving.nl
Tel.nr: 088-2400700

AANTEKENEN EN PER FAX: 023 – 514 30 30

ZIENSWIJZE inzake het ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, d.d. 15 maart 2017, kenmerk 899892/923157, ter inzage gelegd op 23 maart 2017, inzake de bouw en exploitatie van 6 windturbines, Windpark Spuisluis, door Eneco Wind B.V., in de gemeente Velsen

Geachte heer/mevrouw Willemsen,

Als advocaat/gemachtigde van:

- G. Hendriksma, 3^e Rijksbinnenhaven 1, 1951 JL, Velsen-Noord
- A. Stroomberg, Kanaalstraat 111, 1975 BC IJmuiden
- T. de Leeuw, Noordersluisweg 16-F, 1975 AM, IJmuiden
- R.G.C. Hoek, Noordersluisweg 16-A, 1975 AM, IJmuiden

zend ik u met dit schrijven een zienswijze naar aanleiding van het boven aangehaalde ontwerpbesluit, door u behandeld onder nummer 899892. De kennisgeving gaat hierbij als **bijlage 1**.

Cliënten kiezen in deze procedure woonplaats aan mijn kantoor. Zij kunnen zich niet verenigen met dit voorgenomen besluit. Ter toelichting geldt het volgende.

In het ontwerpbesluit wordt de bouw toegestaan van een zestal windturbines, in een lijnopstelling op de landtong bij de spuisluis en de landtong 'Velserkom' in de gemeente Velsen. Deze windturbines zullen zich bevinden op een afstand van tussen de 170 en 270 meter van de woonschepen van mijn cliënten.

Zoals blijkt uit de bij de aanvraag gevoegde stukken zal het gebruik van de windturbines leiden tot een ernstige verslechtering van het leefklimaat op de woonschepen. In het bijzonder blijkt uit het akoestische rapport dat de cumulatieve belasting zal leiden tot een slecht of zeer slecht woon- en

leefklimaat. Behalve geluidsbelasting zal ook sprake zijn van slagschaduw die de in het activiteitenbesluit opgenomen normering overschrijdt.

Uit de ruimtelijke onderbouwing en het voorgenomen besluit blijkt dat een reden om met de aanwezigheid van de schepen geen rekening te houden is dat deze op grond van de vigerende bestemmingsplannen 'Zeezicht' en 'Bedrijventerrein Velsen-Noord' ter plaatse niet aanwezig zouden mogen zijn. Mijn cliënten menen dat dit standpunt onjuist is. Met betrekking tot beide plannen geldt dat voorafgaand aan de huidige bestemmingsplannen het 'Uitbreidingsplan in Hoofdzaak Noord' gold, dat is vastgesteld in 1963 en goedgekeurd in 1964. De Kroon heeft het plan in 1967 gedeeltelijk vernietigd, maar deze vernietiging was niet relevant voor de juridische situatie van de woonschepen.

Voor beide locaties gold de bestemming 'verkeer te water' (artikel 9). Het plan schreef ten aanzien van deze bestemming voor:

'De in dit artikel bedoelde terreinen zijn bestemd voor doeleinden van verkeer te water. Op deze gronden mogen uitsluitend worden opgericht gebouwen ten behoeve van of verband houdende met het verkeer te water, voor zover daardoor de belangen van het ter plaatse te verwachten verkeer te water niet kunnen worden geschaad.'

Toen dit 'Uitbreidingsplan in Hoofdzaak Noord' tot stand kwam (en gedurende de looptijd) werden woonschepen nog niet beschouwd als gebouwen. Alleen vast met de grond verbonden constructies als steigers en voorzieningen voor het afmeren werden als bouwwerken beschouwd. Er was daarom onder de vigeur van het oude bestemmingsplan dus geen uitdrukkelijk verbod om (woon)schepen af te meren langs de Noordersluisweg of in de 3^e Rijksbinnenhaven. De aanwezigheid van deze schepen was dan ook niet in strijd met de bestemming toen dat plan gold, aangezien hun aanwezigheid het scheepvaartverkeer niet hinderde en daarom ook (of eigenlijk: juist daarom) ontheffing was verleend op grond van de Scheepvaartverkeerswet.

De aanwezigheid van afmeervoorzieningen en dergelijke was evenmin in strijd met het Uitbreidingsplan in Hoofdzaak Noord', omdat dit slechts spreekt over een verbod van het oprichten van 'gebouwen' en niet van een verbod van het oprichten van bouwwerken.

Een en ander betekent dat de woonschepen op grond van het Uitbreidingsplan Velsen Noord legaal aanwezig waren. Weliswaar zijn de ligplaatsen van deze schepen in het bestemmingsplan 'Zeezicht' en het bestemmingsplan 'Bedrijventerrein Velsen Noord' vervolgens niet positief bestemd, maar op grond van het in die bestemmingsplannen opgenomen overgangsrecht mochten zij aanwezig blijven omdat sprake was van legaal bestaand gebruik op grond van het vorige bestemmingsplan.

Gezien het bovenstaande menen mijn cliënten dat hun schepen ten onrechte worden aangeduid als 'illegaal'. Hier komt bij dat de schepen naar hun mening indertijd niet in strijd met gemeentelijke verordeningen ligplaats hebben ingenomen en ook door de gemeente Velsen gedurende de lange periode dat zij daar aanwezig zijn geweest nooit handhavend is opgetreden.

Het gegeven dat de woonschepen op grond van overgangsrecht legaal aanwezig zijn betekent naar de mening van mijn cliënten dat bij het toestaan van de bouw van windturbines rekening gehouden dient te worden met hetgeen bepaald is in de Provinciale ruimtelijke verordening.

Daarnaast geldt dat in ieder geval rekening gehouden moet worden met de goede ruimtelijke ordening, hetgeen overigens ook geldt indien de schepen inderdaad geen legale status zouden hebben.

Met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening geldt dat onomstreden is dat in het bijzonder sprake zal zijn van een aanzienlijke extra geluidsbelasting, waardoor het woon- en leefklimaat op en bij de schepen van mijn cliënten ernstig wordt aangetast. Uit de bij de aanvraag gevoegde rapportage 'Onderzoek geluid en slagschaduw', van 11 mei 2016, blijkt dat ter plaatse van de woonschepen van mijn cliënten wat betreft geluid sprake zal zijn van een verschuiving naar een situatie die als slecht tot zeer slecht wordt gekwalificeerd, terwijl de belasting door slagschaduw (ruim 40 uur voor de schepen aan de Noordersluisweg en ruim 44 uur voor het schip in de 3^e Rijksbinnenhaven) ruimschoots de hindernorm uit het activiteitenbesluit zal overschrijden.

Een ander punt van zorg is of de overlast door grof stof, in het bijzonder voor het schip gelegen in de 3^e Rijksbinnenhaven, die door de overheersende windrichting met name op dat schip nu al aanzienlijk is en door het effect van het plaatsen van windturbines op luchtstromingen ter plaatse ernstiger zal worden. Aanvankelijk is met toepassing van het voorgeschreven model berekend dat de overlast door grof stof binnen 1,5 kilometer van de turbines met 'ruwweg' 10% zal toenemen. In een reeds overbelaste situatie is dat een significante verslechtering. In de bij het ontwerpbesluit als bijlage 5e gevoegde rapportage is vervolgens door middel van toepassing van een ander rekenmodel geconcludeerd dat geen toename van de belasting door grof stof zou optreden. Weliswaar staat in het rapport dat dit model 'beter' zou zijn, maar waarom dit zo zou zijn en aanleiding was om de gebruikelijke benadering te verlaten is niet op kenbare wijze gemotiveerd. Voor mijn cliënten, die zich binnen de zone bevinden waar een verhoging in eerste instantie berekend is gaat het om een relevant verschil. Noch in het oorspronkelijke rapport, noch in de aangepaste versie is ten aanzien van de woonschepen beredeneerd waarom een toename van de belasting door grof stof uit het oogpunt van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat toelaatbaar zou zijn.

Door de cumulatie van geluid en andere vormen van hinder zal geen sprake meer zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Nu de uitvoering van dit project zal leiden tot een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat is sprake van strijd met de goede ruimtelijke ordening.

Bij het beoordelen van de vraag of sprake is van goede ruimtelijke ordening is ook van belang dat hiervoor door de provincie Noord-Holland criteria ontwikkeld zijn, die zijn neergelegd in de Provinciale ruimtelijke verordening. Uit de toelichting op de Provinciale ruimtelijke verordening blijkt dat het criterium dat een windturbine zich op tenminste 600 meter afstand van 'gevoelige bestemmingen' dient te bevinden is bedoeld als invulling van het begrip 'goede ruimtelijke ordening' in verband met te verwachten hinder en gevaar, zodat aan deze afstandsnorm een ruimere betekenis toekomt dan alleen als 'hard' criterium in de zin van artikel 32 van de Provinciale ruimtelijke verordening. Waar het om woonschepen gaat is het woonklimaat van bijzonder belang omdat het bijzonder moeilijk is door middel van maatregelen zoals geluidswerende voorzieningen een slecht woonklimaat te ondervangen.

Wat betreft de vraag of sprake is van een goede ruimtelijke ordening volstaat het ontwerpbesluit met een verwijzing naar de ruimtelijke onderbouwing die is ingediend bij de aanvraag. Blijkens paragraaf 1.5 van deze ruimtelijke onderbouwing realiseert de initiatiefnemer zich wel dat sprake

is van strijd met de goede ruimtelijke ordening, maar verwacht hij dat dit zal worden opgelost door een vertrek van de woonschepen. Aangezien de in deze onderbouwing genoemde datum van december 2016 inmiddels is verstreken zonder dat er enig concreet zicht is op een verplaatsing van de schepen menen mijn cliënten dat in de ruimtelijke onderbouwing niet zonder meer van hun vertrek kan worden uitgegaan en dat daarom met de aanwezigheid van de schepen rekening dient te worden gehouden bij het nemen van een definitief besluit. De aankondiging van Eneco in paragraaf 1.5 van de ruimtelijke onderbouwing dat zij als goede buur op zal treden kan niet worden gezien als draagkrachtige onderbouwing van de stelling dat sprake is van goede ruimtelijke ordening. In paragraaf 1.5 van de ruimtelijke onderbouwing wordt verwezen naar een notitie die als bijlage 8 bij de aanvraag is gevoegd. In deze bijlage wordt slechts opgemerkt dat in de ruimtelijke onderbouwing nader zal worden uitgewerkt dat sprake is van een goed ruimtelijke ordening. Dat is niet gebeurd, zodat het ontwerpbesluit ten aanzien van de woonschepen niet berust op een kenbare en draagkrachtige onderbouwing.

Behalve het bovenstaande is van belang dat in de Provinciale ruimtelijke verordening van Noord-Holland een afstand van 600 meter ook is opgenomen als harde norm. Windturbines mogen niet worden geplaatst binnen een afstand van 600 meter van een 'gevoelige bestemming'. Het is niet omstreden dat de windturbines zich zullen bevinden op een veel geringere afstand van de woonschepen. Het begrip 'gevoelige bestemming' is in de toelichting op de provinciale ruimtelijke verordening onder meer omschreven als (beperkt) kwetsbaar object in de zin van artikel 1 van het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Woonschepen vallen op grond van dit besluit te beschouwen als (beperkt) kwetsbare objecten. Uit de toelichting op de Provinciale ruimtelijke verordening valt verder af te leiden dat het hierbij alleen kan gaan om (beperkt) kwetsbare objecten die op grond van het bestemmingsplan ter plaatse zijn toegestaan. Aannemelijk is dan dat aan het in de toelichting gebruikte begrip 'bestemd' dezelfde betekenis toekomt als in de Wet geluidhinder, dus niet de alleen in de betekenis 'positief bestemd', maar in die van 'toegestaan' op grond van het bestemmingsplan. Dit betekent dat ook voor de woonschepen die op grond van het overgangsrecht legaal aanwezig zijn onverkort het criterium geldt dat de windturbines zich op een afstand van ten minste 600 meter van de woonschepen dienen te bevinden en het ontwerpbesluit in strijd is met het bepaalde in de Provinciale ruimtelijke verordening van Noord-Holland.

Ten slotte valt op bij bestudering van bijlage 5c bij het ontwerpbesluit, de kwalitatieve risicoanalyse, dat de contour van PR 10-6 van de turbine op locatie 2 blijkens de afbeelding op pagina 14 rakelings langs, dan wel over, één van de woonschepen scheert. Een meer precieze en kenbare berekening van de afstand is nodig om te kunnen beoordelen of hier geen sprake is van overschrijding door deze contour, zodat sprake is van overschrijding van het aanvaardbaar risico.

Conclusie

Ik verzoek u namens mijn cliënten bij het nemen van een definitief besluit met het bovenstaande rekening te houden. Nu geen sprake is van een kenbare en draagkrachtige ruimtelijke onderbouwing en eveneens van strijd met de Provinciale ruimtelijke verordening kan dat door alsnog af te zien van het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen van windturbines dan wel een bepaling op te nemen die het bouwen en/of gebruik van de turbines

pas mogelijk maakt indien zich binnen 600 meter van deze turbines geen woonschepen meer bevinden dan wel overeenkomsten zijn gesloten over het vertrek van de schepen.

Hoogachtend,

Mr. drs. J. Rutteman (advocaat)

Bijlagen:

1. Kennisgeving d.d. 22 maart 2017, Staatscourant 2017, nr. 16104